

Early Journal Content on JSTOR, Free to Anyone in the World

This article is one of nearly 500,000 scholarly works digitized and made freely available to everyone in the world by JSTOR.

Known as the Early Journal Content, this set of works include research articles, news, letters, and other writings published in more than 200 of the oldest leading academic journals. The works date from the mid-seventeenth to the early twentieth centuries.

We encourage people to read and share the Early Journal Content openly and to tell others that this resource exists. People may post this content online or redistribute in any way for non-commercial purposes.

Read more about Early Journal Content at http://about.jstor.org/participate-jstor/individuals/early-journal-content.

JSTOR is a digital library of academic journals, books, and primary source objects. JSTOR helps people discover, use, and build upon a wide range of content through a powerful research and teaching platform, and preserves this content for future generations. JSTOR is part of ITHAKA, a not-for-profit organization that also includes Ithaka S+R and Portico. For more information about JSTOR, please contact support@jstor.org.

NOTES AND DISCUSSION.

The Family Almanzi.

In a Mahazor which once belonged to the family Almanzi, and is now in Columbia College Library, New York, I have found the following personal notices, written upon the fly-leaf of the first volume. Up to the eighth notice they are in the handwriting of Baruch Hayim Almanzi; and the rest in that of his son Joseph, the well-known poet. The biography and the collected writings of Joseph Almanzi have been published by Vittorio Castiglioni, Monumentum Josephi, Josephi Almantii carmina epistulae inscriptiones, Tergeste, MDCCCLXXXIX.2 In the compilation of this work, these items remained unnoticed, and I think it worth while to give them a more permanent resting place in the Review.

Birth: Giuseppi Al., 25 Marzo, 1801.

Rosa Al., 27th Feb., 1802.

Ja'qob Elisha Al., 2nd Feb., 1804.

Died 19th Feb. 1853.

Ribhka Al., 19th Feb., 1806.

Miriam Al., 28th June, 1810.

Hanna Al., 12th August, 1812.

Died 1830.

Writing of Baruch up to No. 8, who died 12th May, 1837. The writing of Giuseppi on his mother, who died 2nd Feb., 1857.

ו יבין האיש ויקיר האשה שאין להתיאשה להודות ולהלל לאל ממעונדה על המתנה שברך פרי בטנה של אשתי סמחה וילדרה בן זכר 25 Marzo 1801 לפק ולמינינם 1801 שביום רבעי אחד עשר בחדש ניסן תקסא לפק ולמינינם 1801 הכנסתיהו לברית במצותו על ברכים שלי ברוך יצו בר אברהם אלמנסי יצו וקראתי בישראל שמו יוסף יצו

וו. ראש חדש מרחשון יום רבעי אשתי חבת ילדה בת סדר ושבת II.

¹ Formerly in the Library of Temple Emanu-El, New York, which library has lately been most generously given to the College.

² I am indebted to the Rev. Dr. Felsenthal, of Chicago, for having called my attention to this book.

פרו ורבו ומלאו את הארץ לפק וקראתי בישראל שמה רוצה יהי רצון שאזכה לגדלה ולכריסה לחופה לארך ימים ושנות חיים אמן לשנת התקסג Corrispodente ahi 27 Sbre. 1802 לשנת התקסג.

חדש ששוני על בן בטני הנולד לי ביום שני כז לחודש אלוג תקסד לפק וביום השמיני הכנסתיו לברית על ידי המוהל יואב כרענתי על ברכי הסנדק שלמה קונסילי וקראתי בישראל שמו אלישע יעקב יהי רצון שכשם שוכיתי לקיים מצות ה' ברה כן אזכה לגדלו לקיים מצות התורה:

Corrispondente ahi 2 Sbre. 1804.

IV. אברך את ה' ואתן לו תודה כי אחזו לאשתי חבלי יולדה וכח ה"ן ללדה וכמעטו קט לדה ותלך לי בת במוצאי שבת תהלה לשומע צעקה בריאה וחזקה ותשיתה בחקה וקראתי שמה רבקה והיה זה בשביעי לחדש השמיני לסדר בשנת ושמתי את זרעך כעפר הארץ המקום יזכני לשמוח בשמחתה ולראורת בחופתה ותהיה מעושרת לכבוד ולתפאררת בנים ובני בנים ישרים והגונים ברוב אונים אֹכֹירֹ :

19 Sbre. 1806.

, גם לזאת תגל נפשי, כי ביום חמישי כ"ו לחדש השלישי, ילדה אשתי בת אחרת וקראתי שמה מרים המקום יזכני לראות בשמחתה ולשמוח בחופתה ויתן לה בנים הגונים יראי אלדים:

28 Giugno 1810. התק"עב

לאל אלהי הרוחות אקדמה פניו בשירות ותושבחות, ובשובע VI. לאל אלהי הרוחות אקדמה פניו בשירות ותושבחות, וקראתי שמחות יען כי ביום ב' מ' לחדש אלול ילדה אשתי בת אחרת וקראתי שמה חנה הי"ת יזכני לראות ממנה בנים ובני בנים עוסקים בתורה ובמצות אכ'י'ר:

 עד פה תבא ולא תוסיף אמרת אדוני אבי צרופה: וזה VIII. שמו אשר יקראו בסוד ישרים ועדה ברוך חיים אלמנצי זל״הה בן אברהם יוסף נ״ע:

IX. כלו בדמעות עיני ולבי חמרמר י מאנה אנחם נפשי ודלפה מתוגה בזכרי יום מהומה ומבוסה ומבוכה יום אשר לקח מעמי ומעם כל בני בתי אבי עזי ומעזי ועטרת ראשי אשר יד ושם לו בין יראי ה' והושבי שמו י במצותיו חפץ מאד איש תם וישר וסר מרע פועל צדק ודובר אמת בלבבו כמר ברוך חיים אלמנצי יויקח ה' אלהים אותו ויניחהו בנן עדן לחסות תחת כנפיו ביום ז' לחדש השני הוא חדש אייר ונפשו בטוב תלין בסדר ובשנת ושבה אל בית אביה כנעוריה מלחם אביה תאכל לפ"ק [התק"צז 1837 1837] ומספר צבאו עלי ארץ שבעים שנה ושמונה שנים יויפול יוסף על פני אביו ויבך עליו ויצב מצבה על קבורתו ויכתוב עליה לזכר עולם את הדברים האלה:

דברי

איש אמונים הולך למסעיו בשיבה מובה בשני בשבעה לחדש בני אשתי, אלַי שמעו שמוע:
למה תילילו, למה תרבו אבל?
העל מותי תבכו? אך שְׁוֹא לדמוע
הן יום קצי יסיר מִנְיִי סבל
אל תנודו כי בא מעד מרגוע
יּלְחַנָּתִי תכלית חַיֵּי ההבלי
אך זאת שמרו: בעשר או בעני
צדק, משפט, שלום דרשו כמני

אנכי ברוך חוים אלמנצי לפ״ק

עיני עיני יורדה מים כי רחק ממני מנחם משיב נפשי סלעי ומצודתי הולך בדרך תמים ודובר אמת בלבבו אחי היקר יעקב אלישע בלא"א ברוך חיים זלה"ה אשר עודנו באבו בן שבע שבתות שנים שָבַת וינפש ונאסף אל עמיו בעיר טריאסטי [מקום אשר היה שם אהלו מבן עשרים שנה ומעלה וְשַּפָה סבל בגבורה רעות רבות וצרות ועל כָּלְנָה מיתת שני בניו הנחמדים מזהב ומפז רב בתוך ג' חדשים ואבדן אשתו אשר הקדיחה תבשילה וגירשה מביתו והמירה דתה והלכה והיתה לאיש אחר אהבה מָהָי היותה בבית בעלה הראשון על אלה ועל אלה תסמר

סערת בסרי!] ביום י"ו אלול בשנת יעקוב בר ברוך לפ"ג (—התר"ינ— (19 Febr. 1853) וכמעט רגע נקרא אל השמים מֵעֶל י אספדה ואילילה כל ימי חיי ובלב נשבר ונדכה אדדה כל שנותי כי הצדיק ויועץ ומשען אבד ממני האל יאמר לצרותי די!—

אוי נא לי, צרה החזיקתני ואבל אם קֹבר שַחֹתִי; אני הגבר XI. ראדה עָנִי, בשבט עַבְרַת אלוה נָנְעה בי ותכסני פלצות, לבי סחרחר עזבני כחי, כלו בדמעות עיני ואין מנחם ליי נחפד לאבל כנורי כי שׁר משרַי בא אל ביתי ביום אשר לְקַחה ממני עמרת ראשי היקרה ומסכלת היפה בנשים ונשאת הן בעיני כל רואיה, וראת ה' ומסכלת מרת אמי תנצב"ה ' מה אהבתי תורתה מדבש ונפת צופים , לא יערכנה זהב וזכוכית ולא ישַקַל בסף מחירה י פיה פתחה בחכמה והגות לבה תבונות י דברי אמת היו על לשונה , כי בכל יום ויום שפתותיה נעות פעמים שלש לשיר בכל שירי נעים זמירות ישראל י לחם עצלות לא אָבְלָה כל ימי חייה ויהי ידיה אמונה עד בא שִמְשָם לזרוע לצרקה וערום כסתה בגדי דרכיה דרכי נעם ובלשון רכה ידיה שלחה לאביוןי יגון בלבבי יומם ולילה י כי אם הבנים שמחה עובה בנה ושלש אבי [Allagra Consigli] אבי בְּוָכְרִי אַנוֹחה השית עצות לנפשי ואמי אשר עזבוני ואחי צעיר ממני לימים אשר נמשני ולולי ה' עזרתה לי אשר פדה את נפשי מרדת שחת כמעט נטיו רגלַי, אקוץ בחיי מפני דרבונות חָטָא ואמר עם קני אגוע, כי הן אני נשארתי לבדי וזה חלקי מכל עמלי תחת השמש אך אמרתי בלבבי אולי יש לי תקוה ומי יתן והיה טוב אחרית דבר מראשיתו והאל ברוב רחמיו וברוב חסדיו מושיע חוסים הבאים לחסות תחת כנפיו יעזור לי, יו"אל אלוה ויענני, ישלח דברו וירפאני ולא יתן המשחית כל ימי חיי לארך ימים לבוא אל ביתי עוד לנגוף ויאמר לו הרף ידך!

בפ"ח נשברו ימי שני חייה על הארץ, אך כאיש ח"ף בלי פשע הגה בפ"ח נשברו ימי שני חייה על הארץ, אך כאיש ח"ף בלי פשע הי שברו הי אביה אל בית אביה אבים ה' שבט חתר"יז ולבקר בהיכלו ולאכול מפרי צדקתה כי בעה היא ביום ח' שבט חתר"יז [כי אתן שנת שמחה אלמנצי זלה"הא לפ"ק]: .1857. [כי אתן שנת שמחה אלמנצי זלה"הא לפ"ק]

• בַּנֵד אָב

אָבִי, מְשׂוֹשׁ לְבִּי וַ בְּאֵבִי נֶצַח בִּי בָא זְמַן, צָבָא וְמֵץ יָמֶידּ; אוֹי לִי ! ַ וְגוֹרֶלִי בְּגוֹרֶלֶדּ אִין עוֹר, וְהֵא אֶרְאָה בִיוֹם הָרֶצַח ! אֵיכָה אֲרוּכָה אֵין לְּךּ, אִישׁ נִצֵּח,
לֹא רְעָזוּר כְּזוֹר לְהַצִּילֶךְּ
שׁוֹאָה מְשׁוֹאָה, הָהּוּ לְמִישְׁפַּחְתָּךּ,
שׁוְאָה מְשׁוֹאָה, הָהּוּ לְמִישְׁפַּחְתָּךּ,
שִּוְחֵל וְאֶתְחַלְחַל בְּיוֹם צֶּרֶתָה;
אֵין עוֹ וְאֵין מָעוֹז וְאֵין עֶזְרְתָה.
בִין זֹבְרֶךְ בִּמְחָה לְחַזִּק בָּנֶן
בִּין שׁוֹכְבִים מוֹבִים בְּנֵן הָאֵדֶן
בּיוּן הַעָּרָן

In the copy of S. D. Luzzatto's $\bar{U}h\bar{e}bh$ $G\bar{e}r$ (Philoxenus, sive de Onkelosi, Chaldaica Pentateuchi versione, Dissertatio hermeneuticocritica, etc.). Viennæ, 1830, which he presented to Almanzi, I find on the first page the following 1:—

יוסף לידידו לשמואל דוד, בשלחו אליו אהוב גר, דברי שלום ואמת:

איך אחריש אתאפק ונפשי יודעת מאד כי נפלאים מעשיך בס' אוהב גר אשר שלחת אלי למנחת זכרון מזכרת אהבה בני ובינך עד עולם? תנהיה בספר הגדול הזה להאיר על ארץ עמך ישראל שמש צדקת אנקלום הגר או הנמצא כמוהו? או מי שָׁב מבלעדיך מחשך לשון ארמית לאור לפני עַם בחר לו יה? אַל תבזה אם כן וְאַל תשקץ דברי ידידך, בשיר זהב אחזו בחבלי הדר בעבותות אהבה, הכותב אליך בלב שלם ובנפש חפצה:

הן אנקלוס הגר אָהוב אהבת דוד שמואל בר לבב וַרַעַ, ששתי כעל כל הון ואשתעשע על ספרך נחמד לנו כתבת י

מנחת זכרון מזכרת אהבה מאת המחבר לידידו—: In Luzzatto's hand הנאמן בבריתו הבחור המשכיל והנבון כמר יוסף בכמר ברוך אלמנצי יצ פה פאדובה בתשיעי בחמשה לחדש שנת התקצא:

לנו באר מים חיים חצבת בלשון ארמית, כי אין בה יודע; ולתתך חכמה נחל נובע גרים ותושבים אתה חובבת:

> לא אחדלה סַפֵּר חן מנחתך, מנחה מתוקה לי מיין הרקח רקח אשר יוסיף מזע ולקח י

לך אתנה כבוד על ענותך, לך אכרעה ברכי, אטה המצח, וברית שלומי אל תמוט לנצח:

נהיה זה בתשביעי בחמשה לחדש אֹנֹי יוֹסֹף אלמנֹסי פֿה פארוֹבה לפ״ק Paris, July, 1892. Richard Gottheil.

Samuel Portaleone's Proposed Restrictions on Games of Chance.

AT about the year 1630, Samuel ben Elisha Portaleone drew up a series of suggestions for the regulation of gaming somewhere in Italy. The city for the guidance of whose Jewish inhabitants these proposals were intended is not stated. As may be seen from the text that follows, it is not clear that it was Mantua, where Samuel ben Elisha Portaleone was born. Perhaps the writer was at the time

¹ Brit. Mus. Add. MS. 27123, has the following autograph heading on p. 7°:—מישר שמואל בכמיר. אני הצעיר שמואל בכמיר. ב"ה ספר שלישע זלה״ה משער אריה והן דירוש על כל פרשה ופרשה כסדרן שהן בתובות בתורה לדרוש בהן בב״ה מדי שבת בשבתו בע״הו:

The author's usual signature, which does not mention his father's name, occurs in MS. Add. 26991, p. 20a, where he mentions his brother Solomon, אחי ולה"ה אחי ולה"ה החכם ר' שלמה אחי ולה"ה החכם ר' שלמה אחי ולה"ה ווא החכם ר' שלמה אחי ולה"ה in whose hand are written the Chiddushim on Alfasi in MS. 27176 and the greater part of Add. 26991; Samuel's signature also occurs in MS. Add. 27124, p. 5, where he writes שער and not מושר השער The same spelling may be noticed in MS. Add. 27090, p. 143, but the superscription there is not in Samuel's own hand. Mortara in his שוברת חבמי אימאליא seems unaware that Samuel was born in Mantua, a fact distinctly stated in the text here published.